

Noapte cu semilună

Bragagiu

Broderii catifelte
Luna prinde pe gherghefuri
Scoțând din adânc de noapte
Tremurânde reliefuri.

Toate hașurate-n umbre
Și sculptate cu lumină
Când abrupte, grele, sumbre,
Șlefuite când și line.

Înecate în tăcere
Ca în apă stele ninse
În văzduh cleios de miere
Cu sobrietate prinse.

Unduioase și ușoare
Fremătând ca și cuvinte
Care spun ceva ce doare
De la suflet fără minte.

Încărcând întreaga fire
Preasfințită și tăcută
Ca răspunsul de iubire
Într-o inimă-ncepută.

Apa fragedă în spumă
Bate pulsul lângă praguri
Frământarea își asumă
Și-n unghere, și în larguri.

Razele fără arsură
Împletesc în vis și tihnă
Minunata cusătură
Pe-așteptare și odihnă.

Mărginirea ei neclară
Nimeni n-o poate cunoaște...
Din precis mă rup afară
Unde-o muzică se naște.

M-aș da jertfă cu întregul
În această melodie
Precum duce tuaregul

Caravana în pustie.

Să fiu strâns în fir de aur

Cum citeau întotdeauna

Însetații ochi de maur

În deșert ce scrie Luna.

Victor Bragagiu

victorbragagiu.blogspot.com